

nila Oton, Domžale; Slavko Abram, Črnuče; Sabina in Vera Podbojevi, Ljubljana; Oskar Metlika, Emil Pucelj, Joško Boškin, Milan Breščak, France Kante, Jože Turk, Stanko Pucelj, Ermin Ferfolja, Novo mesto; Marija, Vida in Ivan Bezeljakovi, Žalna; Vera Orlova, Ljubljana; Franc Lončar, Franc Merjasec, Bojan Burnik, Alojzij Marinko, Viljem Zalta, Dragoslav Tomazič, Sp. Šiška; Zdravko Macarol, Sevnica; Mira Webletova, Marjeta Korenova, Ana Drobničeva, Pavla Pieljeva, Marjan Benulič, Terezinka Mikuličeva, Elizabeta Kressetova, Angela Mavrinova, Malči Susteršičeva, Kočevje; Valerija Semravova, Prevalje; Metka Skabernetova, Ljubljana; Elza Rekova, Ljutomer; Marija Visenjakova, Ptuj; Boris Kožuh, Maribor; Franc Kompare, Mengeš; Marica Zaveljcina, Sv. Pavel p. Preboldu; Božo Pavčič in Vela Jelšnikova, Kostanjevica; Elzica Pihlerjeva, Milica Veinhardtova, Anica Ogorelčeva, Elzica Severjeva in Slavica Angelova, Ptuj; Herta Gerdinova, Celje; Pavel Svetec, Krško; Josip Traven in Ivan Gerbec, Mengeš; Valter Sušteršič, Novo mesto; Marija Da Giau, Celje; Ina Slaparjeva, Olševke; Drago Sever, Sevnica; Micika Zupančeva, Gotovlje; Danila Čebularjeva, Celje; Verica Jesenškova, Polšnik; Zora Sejetova, Novo mesto; Anica in Minka Galetovi, Grosuplje; Kristina Gregorčeva, Mengeš; Gvidon Hrašovec, Novo mesto; Cirilka Mechorova, Metlika; Peter in Rožica Žgajnarjeva, St. Janž (Dolenjsko); Ida Segvičeva, Ptuj; Iljko Poljanec, Maribor; Vinko Ambrožič, Logatec; Ivan Leskovar, Maribor; Ferdinand Uranič, Ljubljana; Ferdinand Škafar, Precetinci; Mala Nedelja; Milan Saveli, Sv. Jurij ob j. ž.; Miroslav Rožič, Ljubljana; Zvonko Špendal, Javornik; Fran Zorko, Ljubljana; Maks in Miha Grejan, Sv. Jurij ob j. ž.; Marica Simoničeva, Ptuj; Bronislav Skabernič, Ljubljana; Micka Arehova, Stari trg pri Slovenjgradcu; Natovec Bruno, Murska Sobota; Babič Ivanček, Plojer Joško, Puklavec Franjo, Špendija Franjo, Štampar Ivanček, Torič Franjo, Čuješeva Marica, Kolaričeva Slavica, Kustrova Slavica, Rakuša Marija, Severjeva Helena, Severjeva Marica, Trstenjakova Marica in Zidaričeva Julčka, Hum pri Ormožu; Felicianova Kristina, Privškova Marija, Srebočanova Matilda, Fazarinčeva Marija, Esihova Jožefa, Jurharjeva Marija, Griže pri Celju; Uršič Rado in Dobnik Franjo, Sv. Jurij ob j. ž.; Stefka Dražilova, Sp. Šiška; Cvetko in Marica Peric, Ljubljana; Olga Turkova, Vrhnika; Marija Sentočnikova, Lajtersberg-Krčevina; Borut Šink, Velike Lašče; Tonči in Janko Gojčevšek, Črna (Koroško); Marinka Pristovškova, Zalec; Franc Laznik, Hrastnik; Zora Mitzka, Središče; Miroslav Otolani, Moste; Marijan Kočevar, Hrastnik; Franc Kincl, Sv. Jurij ob j. ž.; Miroslav Korbar, Krško; Marija Kokaljeva, Kranj; Mara Robinšakova, Gornja Radgona; Alojzija Hočevarjeva, Kočevje; Milena Cimermanova, Ljubljana; Tatjana Rezkova in Juta Zdešarjeva, Ljubljana; Franc Smole, Kočevje.

Mladi junaki.

Narodna.

Živo.

Zapisał J. Žirovnik.

Kaj ma - ra - mo mi, k'smo fan - tje mla - di, k'vo -
 Tri kro - gli - ce v aržet, pa sablji - co za pas, pa
 Ko poj - de - mo skoz vas, vse gle - da - lo bo nas! Ve -

ja - kov pri - manj - ka, pa poj - de - mo mi!
 pu - ško na ra - mo, pa poj - d'mo skoz vas!
 se - lo bomo pe - li, da bo nam kratek čas!

Učiteljci Idi Molovi v Trbovljah.

(V spomin zložila njena hvaležna učenka.)

Med cvetjem, z zelenjem odeta,
ležala kraljica mi sveta...
Srce verjeti hotelo ni,
da draga ona tu leži,
ki še pred kratkim blaga, mila
učiteljca mi je bila. —
Nazaj v preteklost mi beži spomin...

Oh, kaj si, človek, solzne zemlje sin!
V prah se zdrobiš,
če le potegne smrti piš!
Da, tudi ona je vesela
v ljubezni vsa gorela
za šolo, za domovje sveto,
za svoj poklic. — In delala je vneto.
A poleg težkih teh bremen
še hujše breme si je naložila:
v ljubezni materinski vsa goreča
moči še zadnje je izlila.
Zapel je zvon... Srce me zabolelo,
telo se mi je tresti jelo,
ko kamenje zbornelo
na njo, ki le za svoje je živela,
pri tem pa sama je trpela...
Je ena misel me tolaži,
suši solzé, srce mi blaži:
da tam, nezabna, dom je Tvoj,
kjer vseh zemljanov je — in tudi moj!

Nadi Kajfeževi v slovo.

Sredi najlepše dobe njenega življenja
nam je ugrabila smrt s svojo kruto roko
od vseh tako ljubljeno Nadico. Vzela nam
jo je za večno in je ne bomo videli nikoli
več.

Bila je lepa in prijazna deklica, ki se je
s svojim vpludnim vedenjem prikupila
vsakemu, ki je z njo govoril, posebno pa
svojim součenkam.

Nekega dne se je igrala s svojimi bratci
in sestricami. Ko se je utrudila, je sedla
na travo, ki je bila še mokra, ker je sneg
še le skopnel. To ji je tudi škodilo in je
morala v posteljo ter po treh dneh izdih-
nila svojo čisto, neomadeževano dušo. V
soboto, 18. marca, smo jo spremili na zad-
nji poti — v večnost. Na pokopališču ji
je g. nadučitelj Dore Betriani držal lep in
genljiv govor. Govoril je tako lepo, tako
sočutno, tako mehko, da se je moralo
vsako še tako trdo srce otajati ob tem
prizoru. Svoj govor je g. Dore Betriani za-
ključil s temi besedami: »Nada, ta šopek
sprejmi od nas Tebe tako ljubečih!« —

Po teh besedah je vrgel šopek v grobnico,
v katero so položili Nado. Nato so ji so-
učenke in prijateljice pod nadzorstvom g.
učiteljce Betrianijeve zapele »Gozdič je
že zelen«. Po končani pesmi smo položile
vence, ki smo jih držale, na grobnico.
Razšli smo se s potrtimi srci in solzami v
očeh.

Nadi blag spomin!

Te ljubke vrstice sta nam poslali Nadini
prijateljci, Zarka in Veruška Štolfovi iz
Kočevja. Pa še en spominek hranimo na
Nado Kajfeževu: to je pismo, ki ga je
koncem februarja poslala gospodu Doro-
poljskemu za njegov kotiček. Naj ga ob-
javimo na tem mestu v spomin nanjo, ki
je bila tako iskrena prijateljica našemu
»Zvončku«:

Pismo se glasi:

Ljubi gospod Doropoljski!

Kako srečno se čutim, ko sem prejela
Vaš cenjeni list. O prostem času vedno
veselo prebiram »Zvonček«.

Hodim v IV. razred v Kočevju. Imam
mnogo sestic in bratcev, da jim ne vem
številca.

V veliko čast bi si štela, ako mi, čestiti
gospod Doropoljski, objavite v prihodnji
številki te moje uborne vrstice. V prihod-
njem pismu Vam s tem večjim veseljem
opšem svoje srčne želje. Najiskrenejše
pozdrave od

Vaše vdane

Nadice Kajfeževe,
Kočevje, vila »Kajfež«.

Svojih srčnih željám nam Nadica Kajfe-
ževa več ne more opisati. Njena usta so
onemela, njena roka je omahnila. Njeno
časno življenje se je prelilo v večno bla-
ženost. Med nami pa živi spomin nanjo!

Šolski salonski orkester v Slovenjgradcu.

Gospod učitelj Josip Šerbec v Slo-
venjgradcu je ustanovil šolski salonski or-
kester, broječ 16 članov. V orkestru so
zastopani: klavir, harmonij, bas, bobni in
11 gosli. Ti mladi godbeniki so pod vod-
stvom svojega vrlega učitelja prvič javno
nastopili na šolski prireditvi dne 21. maja
t. l. Svirali so izborno in želi mnogo za-
služene pohvale. Le vrlo naprej v vzpod-
budo vsem šolam širom naše zemlje! Glas-
ba je eden najplemenitejših užtkov. —
Podoba tega šolskega orkestra priobčuje-
mo v današnji številki na strani 149.

